

CESTA

Zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie
v Opavě
červen 2025

Slovo na cestu

Vážení čtenáři Cesty, chtěl bych napsat pár slov o dobrotě. O Boží dobrotě.

Když se lidé mají rádi, tak si také dávají k různým příležitostem dárky. Když tedy dostanete od někoho z vašich milých dárek, tak hledáte příležitost, jak mu to oplátit. A když se nějaká příležitost naskytne, tak mu také dáte dárek a máte radost, když vidíte, jak si ho rozbaluje. Nakonec si můžete uvědomit, že jste obdarováni oba dva, protože společně sdílíte radost.

Dárek to nemusí být nějak honosný a drahý, stačí drobnost, protože obdarováním víte, že dárce na vás myslí. Když vy dárek v obchodě vybíráte, nebo jej vyrábíte, tak myslíte na toho člověka, jestli se mu to bude líbit, jestli to využije, zda ho to potěší apod. Ale především neočekáváte, že zase od něj něco dostanete na oplátku. Obdarováváte nezištně.

Myslím si, že každý rád dostává dárky. A taky si myslím, že i Bůh rád dostává dárky.

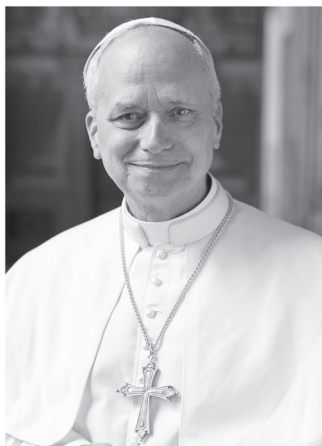
Představte si, že dáváte dárek Bohu. V našich očích nijaký veliký dárek. Například je v kostele nějaká pobožnost. Nechce se vám, máte po celém dni už všeho dost, ale nakonec se zvednete a jdete. Nebo uděláte nějakou službu pro jiného člověka, například mu jdete pomoci, půjčíte mu něco, co potřebuje, nebo ho někam vezmete. Nebo svůj volný čas, který máte, využijete pro farnost. Například pomůžete při úklidu, organizaci akce apod. Nebo jdete či jedete na pouť. Anebo se za někoho trpělivě modlíte. A takových dáreků, které můžete dát Bohu, je nespočet.

Někdy se musíte přemoci, někdy to uděláte jaksi samozřejmě, automaticky.

Hodnotu takových dáreků darovaných Bohu neumíme vyčíslit ani odhadnout. My ne, ale sám Bůh jejich hodnotu zná. A mohu vám říct, že žádný dárek nezůstane zapomenut.

Nakonec to budeme my, kteří budou obdarováni. A to na takovém místě a v takovou chvíli a s takovou intenzitou, že zůstaneme ohromeni nad Boží dobrotou.

Marek Chovanec, jáhen

Leo P.P. XIV

Modlitba za papeže

Bože, milosrdný Otče,
děkujeme Ti
za našeho papeže Lva XIV.,
který je Tvým darem
celé církvi a každému z nás.

Chraň ho a žehnej mu.
Dej, ať s Tvou milostí
usiluje ze všech sil o to,
co se Tobě líbí
a co je k prospěchu
Božího lidu
a celého světa.

Amen.

Obsah čísla

- **Slovo na cestu** / Marek Chovanec, jáhen ➤ **Modlitba za papeže**
- **Zajímá nás** / Kdo je papež? ➤ **Podobenství o marnotratném synu** / Cesta do srdce křesťanství (6. díl) ➤ **Muzikál Jesus Christ Superstar**
- **Sportovní okénko** ➤ **Klub sv. Anežky** ➤ **K zamyšlení** / Duch Svatý a konkláve ➤ **Knižní tipy** / Wilfrid Stinissen: Ovoce Ducha – Láska, radost, pokoj...; Kolektiv autorů: Youcat pro děti – Katolický katechismus pro děti a rodiče; Marek Vácha: Páté evangelium – O lásce k církvi, nejkratší rovnici a panu Pištovi ➤ **Dětem** / První svaté přijímání ➤ **CZŠ sv. Ludmily** ➤ **Charita Opava** ➤ **Festival Slunovrat** ➤ **Farní pouť na Cvilín** ➤ **Oznámení**

Zajímá nás...

Kdo je papež?

V poslední době se vzhledem k úmrtí papeže Františka a zvolení nového papeže Lva XIV. se o papežství mluvilo více než obvykle – ať už v médiích, nebo mezi věřícími. Ale víme vlastně, kdo papež je?

Papež je hlavou římskokatolické církve. Žije ve Vatikánu, což je malý stát v centru Říma. (...) Papež se spoluobraty biskupy má na starosti více než miliardu a tři sta tisíc katolíků. Začneme tím, že se podíváme na několik oficiálních papežských titulů:

Římský biskup: Tento titul pochází z dob apoštolů, kdy římské křesťany vedla osoba, které říkali biskup. Za tohoto vůdce je považován svatý Petr, který patřil mezi Ježíšovy učedníky. Po Ježíšově smrti se Petr stal prvním vůdcem raných křesťanů. Petra proto nazýváme prvním papežem.

Náměstek Ježíše Krista: Vicarii (náměstkové) byli římsští úředníci, kteří zastupovali císaře vůči lidu a lid vůči císaři. Raná církev využívala tento model k popisu zvláštní papežské role. (Všichni biskupové se nazývají Kristovi náměstci, protože nastoupili „na místo“ apoštolů.)

Nástupce knížete apoštolů: Petr je označován za knížete apoštolů. Papež je vždy vnímán jako někdo, kdo následoval (nebo se stal nástupcem) sv. Petra ve funkci vůdce křesťanů.

Nejvyšší pontifik univerzální církve: V pohanských dobách patřil tento titul vrchnímu římskému knězi, kterým byl často sám císař. Po pokřesťanštění říše získal tento titul papež.

Primas Itálie: Primas je přední biskup v zemi. Papež je tedy také hlavou italské katolické církve.

Suverén státu Vatikán: Papež je vládcem Vatikánu, což je malý stát o rozloze 44 hektarů (to představuje asi 100 fotbalových hřišť).

Služebník služebníků Božích: Tento titul vznikl před patnácti sty lety, v dobách papeže Řehoře Velikého. Byla za tím snaha ukázat, že člověk v tomto úřadě musí i přes všechny velkolepé tituly být velmi pokorný, protože slouží lidem.

Zdroj: Les Miler. *Proč je i dnes dobré mít papeže?* Vydalo: KatMedia, s. r. o., Praha, 2022, str. 9–10.

Podobenství o marnotratném synu

Cesta do srdce křesťanství

6. díl: Všude dobře, tak co doma...

Tak bychom mohli, milí přátelé Božího slova, charakterizovat to, čím mladší syn zřejmě už nějakou dobu žil: za dveřmi rodného domu ho čekal celý svět. Svět, který mu nabízel mnohá dobrodružství. Svět pestrý, plný barev, zážitků, dobrodružství, zatímco doma bylo jen to, co už dávno znal: dřina v šedi každodenní rutiny. Alespoň tak si to mohl syn ve své fantazii představovat. Kdo z nás to nezažil? Na prahu dospělosti, zvláště pokud člověk nikdy nevytáhl paty z rodné hroudy, se zdá být budoucnost mimo rodný dům krásná, růžová. Jeho natěšenost snad nejlépe vyjadřují slova samotného podobenství: „*A později po nemnoha dnech dal mladší syn všechno do kupy (a) odešel toulat se do daleké země*“ (v. 13).

Už tento pohled na synovy důvody odejít nás vedou k důležité otázce: Jaký je můj pohled na život v církvi? Otcův dům je totiž v našem podobenství symbolem Božího království, a tedy i jeho pozemské, viditelné části, církve. A dále: Je pro mě život v církvi jen těžký život v šedi neustále se opakujících modliteb, bohoslužeb, půstů, zpovědí...? Anebo je v něm pro mě osobně něco radostného, barevného, co není jen šed? Zažívám v Otcově domě radosti? Jak často? Zkrátka a dobře, je pro mě Boží království ještě vůbec atraktivní? Ptát se takto je důležité, protože pokud by tomu tak nebylo, byli bychom ve velkém pokušení opustit, stejně jako mladší syn, domov nebeského Otce a odejít do světa.

Pokud by v případě syna z podobenství bylo jeho motivací odejít do světa pouze touha prožít něco nového, krásného, nebylo by to jistě nic špatného. Dokonce bychom mohli říci: „Je dobře, že si dokázal sehnat dost peněz na všechny své plány.“ A někdo by možná dokonce řekl: „Člověk musí být holt někdy asertivní, aby si naplnil své sny.“ Když se však podíváme na povahu mladšího syna, dojde nám, že měl nejspíš i jiné důvody a motivace tak rychle opustit otcův dům a odejít do daleké země.

Jeho motivacemi mohla být také touha být nezávislý, žít pohodlněji než doma, mít se lépe, zajistit si vysokou životní úroveň, mít úctu druhých. Nejspíš byl přesvědčen, že toto

vše člověku zajistí život s důstojností syna bohatého člověka, kterým konec konců byl. Co však bylo ještě horší, mezi jeho důvody odejít bylo nejspíš také to, že chtěl být daleko od domova, aby mu otec nemohl stále dýchat na záda, nebo dokonce zasahovat do života. Žít bez otcovy nadvlády v domnělé svobodě, bez jeho kontroly, doslova nekontrolované, bez otcova trestání. Jinými slovy bez zodpovědnosti před otcem.

A tak utíká do země, která je doslova „μακρός” (čti „makros”), „daleká”. Zdůrazňuje se tím, že to nebyla země kdesi v sousedství, ale opravdu daleko. Pokud bychom to chtěli přirovnat k našim geografickým podmínkám, nebylo to tedy jako by cestoval někam na Slovensko, ale třeba do Velké Británie. Někteří exegeté se sice snaží určit, kterou dalekou zemi si posluchači podobenství v prvním století mohli představit, ale to není potřeba, protože tato daleká země je symbolem života v hříchu. Její vzdálenost je tedy spirituální, nikoliv geografická. „*Daleká země*” je nám blíže než vlastní nos. Tato země se nenachází kdesi „*lán světa*” daleko, ale v našem nitru.

Na druhou stranu zajímavý návrh měl přední český biblista Jan Merell: „*Byl to asi Egypt, kam se často uchýlovali rozmařilci z Palestiny.*” To je poměrně lákavý návrh. Egypt je v Bibli vždy brán jako symbol hříchu – území už navždy poznamenané otroctvím (tělesným i duchovním). V Hellerově *Výkladovém slovníku biblických jmen* se dočteme, že hebrejské jméno pro Egypt znamená v zásadě dvě věci: dvojí opevnění proti Bohu a dvojí útisk proti Izraeli. V řečtině, jazyku prvním křesťanům důvěrně známém, znamená slovo Egypt doslova „*kaple, palác, či chrám ducha Ptahova*” (egyptského boha stvořitele). V hlavách prvokřesťanských posluchačů to mohlo znamenat také, že každý, kdo žil na území Egypta, žil „*v chrámě pohanického boha*” a v zemi patřící pohanickým bohům. Takový život mohl být už sám o sobě brán jako služba těmto bohům, tedy z hlediska Bible modloslužba, vzpoura proti Bohu a odchod od něho. V tomto duchu můžeme například vidět příchod svaté rodiny do Egypta jako posvěcení tohoto území. Egypt je navíc dostatečně daleko, ale i blízko, aby se z něj později mohl zcela ožebračený syn vrátit k otci a nezemřít při tom na cestě hladu.

V této zemi, daleko od otce, pak syn žije život, který je v originálním textu označen jako „*ἄσωτος*” (čti „asótós”), tedy doslova „*ne bezpečný*”. Možné jsou také další překlady, které nabízí různí komentátoři: zhýralý, opuštěný, rozpustilý, rozmařilý a marnotratný neboli rozhazovačný. Angelo Scarano ve svém komentáři překládá: „*bláznivým, pošelilým způsobem, nespořádaně, chaoticky, rozmařile*”. Každý z těchto překladů bychom mohli rozvést v samostatné úvaze, avšak podle mého názoru je nejlepším překladem ještě jiné slovo – „*divoký*”. Toto slovo zahrnuje všechny ostatní překlady a také jistou neurčitost, což je – jak jsme si už řekli – důležitou vlastností našeho podobenství. Jako divoký život si totiž každý představíme něco trochu jiného. Pro jednoho to může být život prožitý na večírcích a ve společnosti prostitutek a drog (tak si to nejspíš představoval starší syn), jinému stačí třeba jen neplatit účty a každý den trávit hodinku dvě v hospodě nad pár utahanými pivy. Zároveň však všichni tak nějak chápeme, co je divokým životem myšleno. Rozhodně to nebyl život hodného hochy.

Tím se dostáváme k druhému velkému tématu, které se prolíná celým podobenstvím: k tématu hříchu. Toto téma je pro nás v těchto dnech o to důležitější, že prožíváme veli-

konoční dobu, a právě Velikonoce jsou oslavou svobody od hříchu, kterou nám Kristus vydobyl svou smrtí na kříži a svým zmrtvýchvstáním.

Jako první se nabízí otázka: Co je to hřích? Nebo teologicky řečeno: Co je jeho podstatou? Odpověď nám ukazuje sám Ježíš právě na příkladu hříchu mladšího syna. Záměrně píše „*hříchu*“, nikoliv „*hříchu*“. V podobenství totiž nejde především o divokost či nemorálnost života mladšího syna v daleké zemi. Špatné na tomto životě je především to, že syn žije daleko od otce způsobem života, který má za následek promrhání všeho, co mu otec dal.

Také v našem případě hřešit neznamená na prvním místě porušovat přikázání. Ani to není jisté v pořádku, ale toto porušování je až důsledek a konkrétní projev hříchu jako takového. To, že porušujeme přikázání, je pro nás jistě důležitým ukazatelem, že s naším vztahem k Bohu není všechno v pořádku, ale právě ten vztah je to, na co bychom se měli soustředit především. Tak synův život v daleké zemi nejen vystihuje podstatu a jádro hříchu: hřích nás odvádí od Boha, staví mezi nás a Boha překážku – v podobenství symbolizovanou vzdáleností syna a otce – a vede k mrhání Božími dary.

Zajímavá je možnost přeložit „*divoký život*“ jako „*opuštěný život*“. Synův život byl opravdu opuštěný, i když si to neuvědomoval. Byl opuštěný od otce, bratra a skutečných přátel. Takový je i život v hříchu: opuštěný od Boha, ale do určité míry i od lidí. Nehřešíme přece jen proti Bohu, ale velmi často i proti lidem. Hřích tak nabourává nejen náš vztah k Bohu, ale i lidem, ať už jsou obyvateli domu nebeského Otce, či nikoliv.

V tuto chvíli se můžeme zamyslet nad tím, jak je to s naším vztahem k Bohu a lidem. Jak hřích narušuje naše vztahy k nim, ale i k sobě. Zda nás nevedou ke hříchu stejné důvody, jaké vedly syna k útěku od otce.

Ke vši smůle přijde poté, co synovi nezůstane ani flok, hladomor. Ten je druhou bezprostřední příčinou synova pádu. Křesťanu – zvláště východnímu – který zná řečtinu a čte text podobenství v originále, zde zazní slovo, které důvěrně zná i odjinud. Toto slovo se totiž objevuje v častém východním liturgickém zpěvu *Trishagion*, který je i u nás používáný na konci velikonočních mších a kde se zpívá: „*Svatý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi*“. To, že je zde stejné slovo „*ισχυρός*“ (čti „*ischíros*“) jako ve čtrnáctém verši našeho podobenství („*nastal v oné zemi krutý hlad*“) použito jako přívlastek Boha ve smyslu „*silný, hrozný*“, je dostatečným zdůrazněním, jak hrozný hladomor to musel být.

Tím však už začíná další kapitola našeho příběhu, které se budeme věnovat příště.

Těším se na naše další setkání na stránkách Cesty.

otec Vladimír Ziffer

Muzikál Jesus Christ Superstar

V neděli 18. 5. se kostel svatého Vojtěcha naplnil lidmi. A to tak, že kromě lidí sedících v lavicích nebo na přichystaných židlích jich ještě mnoho sedělo na zemi nebo stálo. Kostel téměř praskal ve švech. Pořadatelé napočítali cca 700 lidí. Proč tomu tak bylo? Do Opavy se totiž vydali umělci z farnosti Brno-Řečkovice, kteří nám v rámci projektu Muzikál v kostele svými pěveckými, hereckými a herními výkony zprostředkovali slavné melodie z muzikálu Jesus Christ Superstar. Představení bylo doplněno velmi zdařilými světelnými efekty. Zpěv i hudba se vznášely kostelem a zarývaly se do našich srdcí. Dobré dílo se podařilo.

Celá akce byla dobročinná a díky ní se podařilo vybrat krásných 92 359 Kč, které poputují na opravy loňskými povodněmi velmi poškozeného kostela Nejsvětější Trojice v městských sadech.

Představení zanechalo v nás posluchačích hluboký dojem. Děkujeme všem umělcům a organizátorům, že nám umožnili prožít tento zážitek přímo v našem městě, a už teď se těšíme, co dalšího nám opět naše farnost nabídne.

Michaela Kollárová

Velké poděkování sponzorům a dárcům

Bez sponzorů by se muzikál Jesus Christ Superstar neuskutečnil. Celkové náklady na kapelu a zpěváky činily 40 tis. Soubor tvořilo 30 lidí (v podstatě hráli zadarmo). Díky našim sponzorům se podařilo vybrat neuvěřitelných 52 tis. Další peníze byly použity na občerstvení a propagaci.

Moc bych chtěl poděkovat těmto sponzorům: MUDr. Karin Cieslarová, MUDr. Pavel Štěpánek, MUDr. Marek Pérez, HON – okna, dveře, s.r.o., HANKE Strojírna s.r.o., Stavební firma GRIGAR s. r. o., Řeznictví Lukáš Gebauer. O výborné občerstvení pro kapelu, organizátory a hasiče se postarala Marcela Krejčí. Veliké díky patří klukům ministrantům za pomoc při organizaci, chystání koncertu a úklid v kostele. Děkanovi Václavovi za to, že se koncert mohl uskutečnit v nádherných prostorách kostela sv. Vojtěcha.

Fotografům ze spolku Člověk a Víra Michaelu Bujnovskému a Romanu Poláchovi. Díky TV Polar za natáčení. Marušce Beinhauerové za grafiku a plakátky. Hasičům Malé Hoštice za bezpečnost. Kostelníkům za pomoc. A vám všem, kteří jste si nenechali ujít skvělý kulturní zážitek jménem Jesus Christ Superstar a přispěli na opravu kostela sv. Trojice.

Lukáš Graca

Když zazní Jesus Christ Superstar v kostele

Neděle 18. května 2025. V kostele sv. Vojtěcha v Opavě se toho večera rozezněly tóny, které bychom v sakrálním prostoru možná nečekali. Namísto gregoriánského chorálu či liturgické písně zazněly elektrické kytary, razantní rytmus a hlasy, které nesly bolest i naději. Nešlo o koncert, nešlo ani „jen“ o muzikál. Šlo o výpověď. A šlo o setkání.

Jesus Christ Superstar není tradiční církevní dílo. Není to oratorium, není to liturgická hudba. A přesto se právě v tomto netradičním ztvárnění evangelijního příběhu skrývá něco hluboce lidského – a tím i hluboce božského. Příběh Ježíšova utrpení je zde vyprávěn pohledem Jidáše. Ne hrdiny, ne světce, ale člověka zmítaného pochybnostmi, člověka, který se snaží pochopit, co se kolem něj děje – a sám pod tíhou vlastních rozhodnutí padá.

A snad právě proto to bylo tak silné. Naše víra není jen souborem pravd, kterým přitakáváme. Je to především vztah. A vztahy – zvláště ty k Bohu – v sobě nesou napětí, otázky, vnitřní zápasy. Přiznat si, že víra někdy bolí, že někdy i my nerozumíme, proč Bůh jedná tak, jak jedná – to je známka dospělosti, ne slabosti.

Mladí lidé z projektu Muzikál v kostele dorazili do Opavy nejen s hudbou. Přivezli nám svědectví – o nasazení, o odvaze, o službě. O tom, že i mladá generace dokáže mluvit jazykem víry – byť jinými prostředky, než na jaké jsme zvyklí. Z jejich pohledů, hlasů i pohybů byla patrná nejen profesionalita, ale i hluboká úcta. A co je možná nejcennější – opravdovost.

Kostel sv. Vojtěcha se na chvíli proměnil ve scénu. Ale nepřestal být posvátným místem. Nešlo o zábavu. Šlo o otázky, které si možná neklade každý návštěvník nedělní mše, ale které v hloubi duše známe všichni: Proč musel trpět? Kdo jsem já v tom příběhu? Co bych udělal na místě Jidáše? A co dělám dnes, když Krista potkávám v druhých?

Na závěr večera se vybralo přes 90 000 Kč na opravu kostela sv. Trojice, který byl zasažen povodní. Možná by se dalo říci, že šlo o úspěšný večer. Ale bylo to víc než jen o číslech. Byl to dotek. Otisk něčeho hlubšího.

Děkuji otci děkanovi Václavu Koloničnému, organizátorovi Lukáši Gracovi a všem z Římskokatolické farnosti Panny Marie v Opavě, kteří jakkoli přiložili ruku k dílu – ať už při přípravách, v průběhu večera, nebo v modlitbě. Vaše ochota, čas i nasazení vytvořily prostor, kde hudba, víra a společenství mohly promluvit do srdcí.

Děkuji každému z více než 700 návštěvníků, kdo přišel a naslouchal. Hudba dokáže oslovit tam, kde slova nestačí. A víra, která se nebojí otevřeného dialogu, může růst – do hloubky i do šířky.

Z kostela jsme odcházeli v tichu. Ne proto, že by nebylo co říct, ale protože už bylo vyřčeno něco podstatného. A teď je na nás, jak s tím naložíme.

*Zdeněk Uher, jáhen z farnosti Ludgeřovice
a kancléř biskupství ostravsko-opavského;
Foto Roman Polách a Michael Bujnovský (ČaV)*

Sportovní okénko

Florbalová sezóna 2024/25

Florbalová ministrantská sezóna je za námi. Poprvé se nám podařilo postoupit do play-off, a hned z toho byl historický úspěch – čtvrté místo. Do vyřazovacích částí prokly 4 nejlepší týmy soutěže. Hlučín, Opava, Ostrava – Mariánské Hory a Šilheřovice.

Hrálo se 1. května v hale v Kobeřicích. V semifinále se mezi sebou utkaly týmy Hlučína a Šilheřovic. Druhou dvojici tvořili hráči Opavy a Ostravy. Po srdnatém výkonu jsme prohráli s favoritem celé soutěže 6:4. Ve druhém zápase Šilheřovice porazily v prajzském derby Hlučín.

Vítězem celé sezóny se stala Ostrava, která porazila v Superfinále Šilheřovice 9:6. Opava nakonec skončila čtvrtá, když o třetí místo podlehla Hlučínu 5:2. S celkovým skóre 121:77 je to pro Opavu velký úspěch. Ke čtvrtému místu jsme si pořídili nové žlutomodré dresy.

Všem hráčům Opavy díky za celou sezónu. A v té příští hodně zdaru.

Fotbalový zápas farností Hradec vs. Opava

Už počtvrté se utkají ministranti a farníci Hradce nad Moravicí a Opavy. Hrát se bude opět na fotbalovém hřišti v Žimrovicích.

Loni využil Hradec domácího prostředí k vítězství nad Opavou 2:1. Předešlé roky se hrálo v Opavě–Jaktaři. Opava se tak může těšit na pěkné hřiště u žimrovických papíren.

Slavnostní pozhánání a zahájení proběhne v neděli 22. 6. v 15 hodin. Volná zábava bude od 17 hodin. Občerstvení bude zajištěno během celé akce.

Zváni jsou všichni farníci. Těší se na vás hráči Opavy a Hradce.

Lukáš Graca – Koňas

Klub sv. Anežky, dobrovolné sdružení Charity Opava

Program na měsíc červen: Všechna setkání začínají vždy v úterý v 16 hodin v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici číslo 4 v domě U Svaté Anežky, pokud není uveden jiný čas nebo jiné místo.

- 3. 6. Informativní schůzka
- 7. 6. Členové klubu se zúčastní farní poutě na Cvilín – odjezd autobusu ve 14 hodin ze zastávky MHD Divadlo, přihlášky u Zdislavy Sovadinové (mobil: 723 292 695)
- 10. 6. Výlet do Arboreta Nového Dvora, odjezd autobusu ze zastávky MHD Praskova (proti Geodézii) linkou č. 248 ve 12.59, návrat buď v 15.02, nebo 16.02
- 17. 6. Předprázdninové posezení na zahradě s opékáním v Denním stacionáři pro seniory – k poslechu, dobré náladě a společnému zazpívání si nám zahraje Jarda Černý

Za Klub sv. Anežky Zdislava Sovadinová

K zamyšlení

Říká se, že volba nového papeže probíhá pod vlivem (působením) Ducha Svatého. Co to ale znamená, jak si to máme představit? Nabízím vám, co k tomu řekli tři bezprostřední předchůdci nynějšího papeže Lva XIV.

Duch Svatý a konkláve

Volba papeže se dá jen nedostatečně popsat pomocí paralel s politickými volbami. Když kardinálové v Sixtinské kapli volí papeže, podle přesvědčení církve je jim nápomočen Duch Svatý. Jak ale působí?

Při vstupu do Sixtinské kaple kardinálové zpívají starý svatodušní hymnus „*Veni Creator Spiritus*“ a svolávají tak pomoc Ducha Svatého na své shromáždění. Navazují tak na pradávnou scénu, kdy Duch Boží proměnil vystrašené učedníky v jeruzalémském večeradle v odvážné posly evangelia. Také prosby před prvním hlasováním každého dne konkláve výslovně vzývají Ducha Svatého a chválí ho jako dárce všech darů, jako obnovitele života ve světě.

Jan Pavel II.

Jan Pavel II., který se sám dvakrát účastnil konkláve, později popsal svou vlastní volbu v roce 1978 dojemnými slovy. Při znovutevření Sixtinské kaple v roce 1994 řekl: „Právě

zde, v tomto svatém prostoru, se shromažďují kardinálové a čekají na projevení vůle Kristovy ohledně osoby nástupce sv. Petra. (...) Zde jsem v duchu poslušnosti Kristu a s důvěrou v jeho matku přijal volbu konkláve.“ Pro Jana Pavla II. byla Sixtina „místem působení Ducha Svatého“.

Benedikt XVI.

Kardinál Joseph Ratzinger, který se v roce 2005 stal jako Benedikt XVI. nástupcem Jana Pavla II., to viděl střízlivěji. V roce 1998 v rozhovoru s Augustem Everdingem řekl: „Neřekl bych, že Duch Svatý vybírá konkrétního papeže, protože existuje příliš mnoho důkazů proti tomu, bylo jich mnoho, které Duch Svatý evidentně nevybral.“ A dodal: „Ale že celkově věc nenechává úplně vlastnímu osudu, že nás vede jako dobrý vychovatel na velmi volném vodítku, dává nám velkou svobodu, ale nenechává nás úplně volně se odtrhnout, to bych řekl. Bylo by to tedy třeba chápat v mnohem širším smyslu a ne tak, že řekne: teď si musíte vybrat tohotohle.“

Papež František

Papež František, který byl v roce 2013 zvolen papežem, ocenil zvláštní společenství mezi kardinály během konkláve. Dva dny po bílém kouři je přijal a hovořil o „atmosféře velké srdečnosti“ v Sixtinské kapli, v níž „vzrostlo vzájemné poznání a otevřenost“. „A toto poznání a vzájemná otevřenost nám usnadnily následovat působení Ducha Svatého. On, Paraklet, je nejvyšším protagonistou každé iniciativy a projevu víry.“

Při této a jiných příležitostech František popsal Ducha Svatého jako toho, „kdo vytváří všechny rozdíly v církvi“, ale také „vytváří jednotu těchto rozdílů, nikoli v „stejnosti“, ale v harmonii“. Pro Františka byl Duch Svatý rozhodující silou, která udržuje církev živou v rozmanitosti. V Evangelii Gaudium napsal: Duch „vytváří rozmanité a různorodé bohatství darů a zároveň jednotu, která nikdy není uniformitou, ale přitažlivou mnohotvárnou harmonií.“

Konkláve tak zůstává přísně regulovaným tajným procesem – a zároveň vnitřně duchovní událostí. Žije z napětí mezi lidskou odpovědností a Boží pomocí. Kardinálové dělají, co mohou, tím, že se otevírají působení Ducha svatého, a věří, že „Přímlovce“, což je doslovný význam slova Parakletos, řídí dění v církvi.

Vatican News

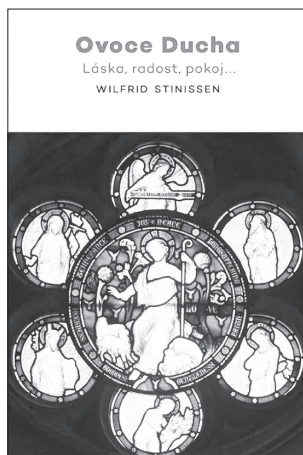
Text je z vatikánského zpravodajského serveru <https://www.vaticannews.va/cs>, který vám vřele doporučuji ke sledování.

Přeji dobré prožití měsíce června, měsíce těšení se na prázdniny, dovolenou a jiné radosti.

Vladimír Ziffer st.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs/vatikan/news/2025-05/duch-svaty-a-konklave.htm

Knižní tipy

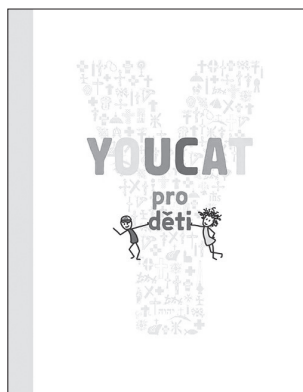
Ovoce Ducha ***Láska, radost, pokoj...*** *Wilfrid Stinissen*

Karmelitánský mnich, vyhledávaný duchovní rádce a kazatel Wilfrid Stinissen sepsal knihu o plodech Ducha Svatého: „*Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání*“.

Poslední dobou narůstá „poptávka“ po darech Ducha i po charismatech ke službě, což je dobře. Ovšem známkou svatosti nejsou charismata, ale právě ovoce Ducha. Po něm bychom měli toužit především, protože pouze ono je důkazem toho, že jsme dětmi Božími nejen podle jména, ale že mocí Ducha svatého nastává naše vnitřní proměna, připodobňování se Kristu. To se pak projevuje v našem způsobu myšlení, cítění i jednání...

Autor věnuje každému z plodů jednu kapitolu. Popisuje je a zároveň nabízí cestu, jak jich dosáhnout. Kniha může být i pěkným dárkem pokročilejším biřmovancům, zejména na těch, kdo se chtějí do šťavnatého ovoce Ducha pořádně zakousnout.

(Vydal Doron, 192 stran)

Youcat pro děti ***Katolický katechismus pro děti a rodiče*** *Kolektiv autorů*

Po více než šesti letech opět vychází v edici *Youcat* (zkratka z angl. Young catechism = katechismus pro mladé) rozebraná publikace *Youcat pro děti*. Předkládá Katechismus katolické církve jazykem srozumitelným dětem, ale není vyčerpávajícím výkladem.

Text je složen z otázek a odpovědí, které vycházejí vstříc dětskému chápání. Ve spodní části každé stránky najdou informace rodiče a vychovatelé. Kniha je jedním velkým impulsem pro rozhovory o víře mezi dospělým a dítětem.

V úvodu knihy je návod, jak knihu používat. Následují části: Krédo – dvanáct faktů o Bohu, Svátosti – sedm setkání s Bohem, Prikázání – deset Božích pravidel, Modlitba – Bůh má vždycky čas a speciál pro rodiče s názvem Ježíšův život: co bychom měli vědět o Ježíšovi.

Knihu s předmluvou papeže Františka doprovázejí díla křesťanského výtvarného umění i jednoduché, ale názorné a hravé ilustrace, které nejmladší čtenáře zaujmou.

Nelze čekat, že když Youcat předložíme malým dětem, sami se z něj naučí celý obsah křesťanské víry. Ale pokud se děti ptají a rodiče či prarodiče si nejsou jistí správnou odpovědí, poskytně jim tato kniha skvělou pomůcku. A dost možná vyprovokuje v dětech další a další otázky.

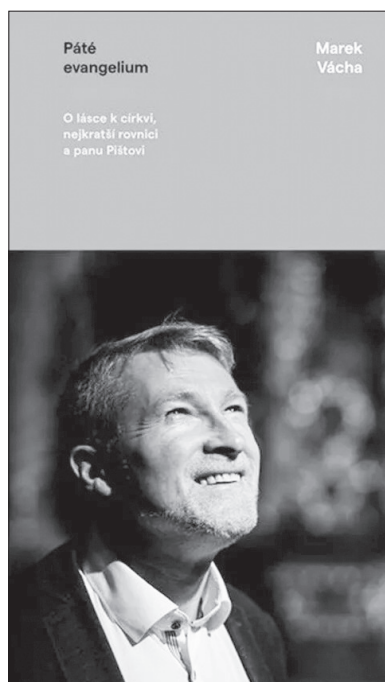
(Vydalo Karmelitánské nakladatelství, 239 stran)

Páté evangelium

O lásce k církvi, nejkratší rovnici a panu Pištovi

Marek Vácha

Když koncem letošní zimy propukla „kauza Hospodin v hospodě“ (odvolání Váchy z funkce studentského kaplana kvůli nedodržování liturgických předpisů při mši sloužené v restauračním zařízení), uvedlo nakladatelství Cesta prohlášení, že to skoro vypadá,

jako by pražské arcibiskupství svým krokem chtělo udělat skrytou reklamu na Váchovu připravovanou knihu. Ta totiž pojednává o lásce k Bohu a církvi i ve chvílích, kdy není s ostatními členy církve lehké vyjít: „V posledním venkovském kostelíku, s knězem a lidmi, kteří jsou, jací jsou, se stále odehrává totéž tajemství jako při mši svaté s brilantním intelektuálním kazatelem. Nehleďte na lidi, nehleďte na jejich lidskost, nehleďte na jejich hříšnost. Na Boha hleďte, a ano, s takovými lidmi tvoříte organismus národa i církve, a oni, zase, běda, musí snášet vás.“

Ať už má čtenář názor o bohoslužbách na nejrůznějších místech jakýkoliv, musí se Váchovi přiznat, že jeho texty opět stojí za přečtení. Nezahrál na ublíženeckou notu, což by bylo snadné. Po velmi rozpačité rozhovorové knize z minulého roku tak opět burcuje svoje čtenáře:

„Katolická církev, běda, je dnes bita ze všech stran, a co nezvládnou lidé zvenku, zvládají s přehledem lidé zevnitř, katolíci sami. Pekelné mocnosti nás nepřemohou, ty ne. Je nemožné najít dnes na sociálních sítích nějaký text, který by chválil katolickou

církev. A přesto, ona potěšení potřebuje. Takže piši tuto knihu. Piši ji o tématu, o kterém se dnes skoro nemluví: o lásce k církvi. Avšak nikoli o lásce k církvi, která se projevuje kritikou církve, piši o lásce k církvi, která se projevuje pro jednou povzbuzením církve, radostí z církve, radostí z toho, že do této party patřím.“

(Vydala Cesta, 215 stran)

Jan Pilař, Karmelitánské knihkupectví Opava

Dětem

První svaté přijímání

Zároveň s vydáním této Cesty přistupují k prvnímu svatému přijímání děti z naší farnosti. Radujeme se, že budou přijímat Pána Ježíše spolu s námi.

První svaté přijímání patří k největším událostem v životě každého kluka či děvčete. Každý má svůj osobní příběh. Své vzpomínky má i chlapec Tomášek ze stejnojmenné knížky.

Před kostelem je slavnostní nálada. Mísí se tu chlapci v tmavých oblečcích s děvčátky v bílých šatičkách. Všichni si střeží dlouhé svíčky ozdobené sytě zelenou myrtou. Magdalénka nemůže odtrhnout oči od bratříčka Tomáška, který se řadí mezi stejně naladěné chlapce. Maminka pláče radostí, když její chlapec hrdě vstupuje do chrámu za slavnostního jásotu varhan. Magdalénka se tiskne k mamince a touží mít stejné šatičky jako děvčátka, která vcházejí do rozzářeného kostela.

Tomášek pozorně sleduje děj mše svaté, obnovuje svůj křestní slib a odřikává spolu s ostatními modlitbu před svatým přijímáním.

Děti se seřazují, aby poprvé přijaly tělo Pána Ježíše. Když je Tomášek na řadě, vyjímá kněz z misky proměněný chléb a říká: „Tělo Kristovo!“

Malý křesťan odpovídá pevně a jasně: „Amen!“

Pan farář mu vkládá na jazyk svatou hostii a přijímající ji bez kousání polyká. V té chvíli bezpečně ví, že má u sebe Pána Ježíše, Dobrého Pastýře, který hladí svou ovečku, svého Tomáška.

Všechny děti říkají modlitbu po svatém přijímání. Tomášek se také připojuje. Ale chtěl by něco říct Pánu Ježíši sám. A tak šeptá: „Pane Ježíši, mám tě moc rád. Budu vždycky tvůj a nedám tě ani za největší poklady na světě.“

Kněz povstává a zpívá: „Tebe, Boha chválíme!“

Varhany se rozburácejí a všichni zpívají děkovnou píseň „Bože, chválíme tebe“. Za Tomáškem zpívají jeho rodiče a děkují za veliký dar Nejsvětější svátosti.

Mše svatá končí a děti s rodiči a příbuznými vycházejí před kostel. Tam se fotografují a rodiče a příbuzní jim blahopřejí. K Tomáškovu přichází Magdalénka a objímá ho. Šťastný chlapec vyzývá sestřičku: „Pojď, budeme závodit!“

A když děvčátko rádo přikývne, tak její bratříček určuje: „Kdo bude první tam u toho stromu!“

Rozbíhají se současně. Magdalénka se snaží, ale Tomášek je rychlejší. Už je blízko stromu, když si vzpomíná, že má přece přinášet všem radost. Zpomaluje. Magdalénka ho dobíhá a je u stromu první. Volá: „Hurá, vyhrála jsem!“

Tomášek hned vyzývá k dalšímu závodu: „Kdo bude první tam u toho sloupu!“

Oba sourozenci běží vedle sebe. Sloupu se však dotýká jako první Magdalénka. Její radost je veliká. Ještě nikdy nad bratříčkem nevyhrávala. A Tomášek ji nechává vyhrávat pořád. Běhají spolu od stromu ke stromu, od sloupu ke sloupu. Maminka s tatínkem je

nechávají. Vidí radost Magdalénky. Sledují Tomáška, jak stále nechává sestřičku vyhrávat. „Ten chlapec je svatý,“ šeptá tatínek a maminka přikyvuje.

Z kostela k nim doléhá hudba z varhan, ve stromech cvrlikají vrabci, větřík rozechvívá listy stromů. Tatínek fotografuje určeného Tomáška se svíčkou v ruce – nejprve samotného a potom s rozesmátou Magdalénkou: Boží děti, které by Pána Ježíše nedaly za nic na světě.

*Josef Janšta (z knihy Tomášek)
ilustrace Majda Řeháková*

Co se děje v CZŠ svaté Ludmily

Den Země poprvé

Před více než 50 lety, 22. dubna 1970, se na různých místech Spojených států shromáždilo na 20 milionů lidí, kteří demonstrovali za zdravější životní prostředí. Kampaní chtěli demonstranti prosadit přijetí nových zákonů o ochraně životního prostředí a prosadit tyto otázky do politické diskuse. Od té doby si v tento den připomínáme Den Země. Každý z nás může přispět k ochraně životního prostředí. V letošním roce jsme se vydali vysbírat to, co do přírody nepatří. Vyzbrojeni rukavicemi a pytli jsme vyrazili po Jaktaři. Cestou na točnu trolejbusů jsme sbírali odpadky, na zastávce pak

hlavně nedopalky cigaret. V odpadkovém pytlí skončily i plechovky, plastové lahve, a dokonce i vysavač.

Na školní zahradě jsme si společně opekli špekáčky. Zahráli jsme si napínavou hru A-Z kvíz. Otázky se týkaly ochrany životního prostředí. Nakonec děti ve skupinkách diskutovaly nad obrázky znečištěného prostředí. Zamýšleli jsme se nad tím, jakým dílem i my můžeme k ochraně naší krásné Země přispět.

Den Země podruhé

V neděli 27. dubna 2025 se konal Den Země v Opavě na náměstí Osvoboditelů, v Janáčkových sadech a na Dolním náměstí. Zaměstnanci i děti naší školy měli svůj stánek. Návštěvníci, hlavně z řad dětí, si mohli vytvořit placku – button se svým motivem. V nabídce bylo i zvířátko z papíru jako skládačka. Strom míru zase nabádal kolemjdoucí, aby napsali svůj vzkaz. Nabízeli jsme výměnu, tzv. swap hraček. Spousta hraček, která ještě nenašla svého majitele, byla odvezena do Adry Ostrava. Věříme, že udělají radost.

Slavnostní vernisáž

Ve středu 7. května se uskutečnila vernisáž s předáváním ocenění ve výtvarné soutěži na téma *Můj život v míru*, kterou naše škola pořádala. Ze 132 zaslaných obrázků (celkem ze čtrnácti mateřských, základních škol i gymnázií nejen z našeho kraje) jich porota vybrala k ocenění třicet čtyři. Hodnotilo se ve čtyřech kategoriích podle věku. Protože zdařilých obrázků bylo mnoho, hodnotilo se ve zlatém, stříbrném a bronzovém pásmu. Oceněných tak mohlo být více.

K nejčastějším motivům patřilo téma kamarádství, rodina, ale také příroda a hry. Z obrázků vyzařuje radost, mnohé vedou k hlubšímu zamyšlení. Je krásné si uvědomit,

že svůj mírový život si můžeme v naší zemi užívat již 80 let. Všechny obrázky zůstávají vystaveny ve škole v Opavě-Jaktaři.

Čas poutí

Prodloužený květnový víkend využili pedagogové naší školy k poutím. Jedna cesta vedla do věčného města Říma a druhá k Panně Marii do Medjugorje.

Šestnáct „poutníků naděje“ z učitelského sboru církevní školy svaté Ludmily se v první májový den vypravilo z Hradce do Říma. Pětidenní pouť byla požehnaná mnoha společnými zážitky. Navštívili jsme všechny čtyři papežské baziliky a pomodlili se také u hrobu papeže Františka. Mohli jsme obdivovat mnoho křesťanských památek a míst, která jsou spojena s prvními křesťany. Neunikly nám ale ani římské antické památky

či italská gastronomie. Poutí nás provázelo krásné počasí a přátelští lidé, domů jsme se vrátili psychicky odpočatí, duchovně obnovení a hlavně plní naděje.

Z jaktařské školy se vydali poutníci na místo zjevení Panny Marie do Medjugorje. Společná křížová cesta na Križevac, večerní modlitba růžence cestou na Podbrdo, mše svaté, adorace a společné sdílení naplnila naše srdce velkou radostí i nadějí. Společné zážitky pak stmelily náš kolektiv.

Připomenutí výročí konce války

8. května 2025 si celá naše republika připomínala 80. výročí od konce 2. světové války.

V naší hradecké škole jsme si tento svátek připomněli trošku netradičně. Těto významné historické události jsme věnovali celý den. Společně – celá škola – jsme se shromáždili v tělocvičně a krátce jsme si díky prezentaci připomněli hrůzy války. Rozhodli jsme se, že zlo je třeba přebít dobrem, proto se děti rozdělily na skupinky, v nichž byli žáci z různých ročníků. Skupinky žáků z 1. stupně se pod vedením deváťáků snažily plnit úkoly tak, aby něčemu nebo někomu pomohly. Například přesun raněných, přesun skupinky v určeném tvaru na určené místo, plížení

pod překážkami, úkryt dítěte před nepřátele, loupání uvařených brambor na nasycení rodiny, přechod přes minové pole... Žáci 2. stupně začínali sázením stromů ve svahu, pak uctili památku u pomníku Pochod smrti, kde položili kytičky, a vydali se na Hanušův zákopův z války. Cestou tam přenášeli „raněné“ a pak se ukryli v zákopech. Závěrečná reflexe – lístečky se vzkazy, na kterých se převážně objevovaly věty typu: ...ať už není zlo, ...ať už není žádná válka, ...díky, že máme klid a mír ...

Adorace za mír

Zveme všechny, kteří by se společně s námi chtěli modlit za mír. Adorace ve školní kapli Dobrého pastýře ve škole v Jaktaři budou každý poslední čtvrtek v měsíci, tj. 26. června vždy od 17 hodin. Adoraci povede pan jáhen a náš bývalý kolega Josef Janšta.

Ukončení školního roku

V pátek 27. 6. 2025 budou mše svaté na ukončení školního roku v 8.30 hodin v kostele v Jaktaři i v Hradci. Rodiče, přátelé školy nebo bývalí žáci, všichni jste srdečně zváni.

Jana Larischová

Charita Opava

**Charita
Opava**

*Kontakt: Přemyslovců 26, 747 07 Opava-Jaktař;
telefon a fax: 553 611 816, 553 612 780, 553 612 788;
e-mail: info@charitaopava.cz;
internetové stránky: www.charitaopava.cz.*

Na Sluníčkovém odpoledni vás čeká putování Charitou

Všechny přátele, kamarády, podporovatele a tříkrálové koledníky zve Charita Opava na Sluníčkové odpoledne, tedy tradiční předprázdninové setkání pro celou rodinu. Uskuteční se v pátek 13. června v ředitelství Charity Opava v Jaktaři a jeho ústředním mottem bude „Putování Charitou“.

Na dětské poutníky bude v areálu ředitelství Charity Opava čekat řada stanovišť jednotlivých charitních středisek. Postupně tak budou muset splnit úlohy, které se váží k činnosti každého střediska. A protože záběr Charity Opava je široký, čeká je škála velmi pestrých a zábavných úkolů.

Sluníčkové odpoledne ale také nabídne malým i větším dětem včetně jejich dospělého doprovodu další zajímavý program, skvělé občerstvení a vůbec možnost prožít příjemné odpoledne pro celé rodiny. Těšit se můžete například na skákací hrad, vystoupení mažoretek Bani-mo, žáků Základní školy a Praktické školy Slezského odboje i klientů Charity, malování na obličej, zvukovou střílbu, originální fotokoutek

a další atrakce. A dá se čekat, že během Sluníčkového odpoledne do Jaktaře opět dorazí klokan Skippy, aby dětem přinesl sladké nanuky.

Charita Opava zve srdečně nejen tříkrálové koledníky, pro které je Sluníčkové odpoledne každoročně jednou z odměn za jejich pomoc v Tříkrálové sbírce, ale každého, kdo chce oslavit začátek léta, konec školního roku a zpestřit si vstup do prázdnin. Sluníčkové odpoledne proběhne tradičně v areálu ředitelství Charity Opava na ulici Přemyslovců 26, začíná se ve 14 hodin. Všechny atrakce pro děti budou opět zdarma.

Střediska Charity Opava představují nová loga

Charita Opava má hotova zbrusu nová loga všech svých středisek. Důvodů ke změně původních logotypů se od doby jejich vzniku před mnoha lety sešlo více. Ve své době moderní loga středisek již nyní nedostačují současným trendům především v online

prostředí. Počátkem roku také došlo k přejmenování několika středisek Charity Opava, jejichž dlouhý či neaktuální název nahradily nové krátké a údernější názvy.

Logo je grafické ztvárnění názvu organizace obohacené o piktogram. Ústřední logo Charity Opava postupně prošlo řadou proměn, tzv. redesignem či inovací. Po celou dobu však zůstal ústředním symbolem kříž, který je hlavním symbolem křesťanství.

Pro loga jednotlivých středisek, které Charita Opava zastřešuje, se nově stalo ústředním motivem srdce, které je rovněž součástí ústředního loga Charity a značí život, lásku a péči. K logu zastřešující organizace se také přiblížila nová loga středisek svou barevnou kombinací černé a červené barvy. Autorem nové podoby je profesionální grafický designer Václav Minařík z Opavy.

Nová loga budou postupně implementována na všechny mediální výstupy Charity Opava, tedy na webové stránky, facebookové profily jednotlivých středisek, propagační letáky a další.

Charitní dílny v cyklu ČT V novém světě

Jeden z dílů druhé řady dokumentárního cyklu České televize s názvem *V novém světě* byl mimo jiné věnován Chráněným dílnám Charity Opava. První program ČT ho premiérově odvysílal v květnu a nyní je ke zhlédnutí v internetovém vysílání ČT.

Cyklos v novém světě se věnuje pestrému působení katolické církve a jejích členů v české společnosti. Pokud Vám vysílání uteklo, najdete odkaz na jeho přehrání také na

stránkách www.charitaopava.cz. Charitě Opava, konkrétně mobilnímu hospici Pokojný přístav, byl věnován i jeden z dílů první série. I ten je možno najít na charitních webových stránkách.

Radost napekla osm set medailí pro otce Jožku

Nepřehlédnutelný otisk měla na dvanáctém ročníku Memoriálu otce Jožky, který proběhl 8. května ve Stěbořicích, také Charita Opava.

Na kávě si zde například mohli účastníci pochutnat u pojízdné Kavárny pro Radost. Ceny, které si odnášely úspěšné ženské závodnice, vyrobily Chráněné dílny Charity Opava. A se sladkým pozdravením ze sociálně terapeutické dílny Radost se určitě potkali všichni účastníci závodu, kterých bylo letos na 663 čipovaných běžců. Klienti Radosti totiž speciálně pro Memoriál otce Jožky napekli ve své nácvikové kuchyni osm set perníkových medailí, které následně opatřili bílou stuhou.

Otec Josef Motyka, který byl stěbořickým duchovním správcem a také spirituálem Charity Opava a spolupracovníkem mobilního hospice Pokojný přístav, tragicky zahynul v roce 2013 na dovolené na Slovensku. V Charitě Opava na něj stále myslíme. Ve středu 25. června se zaměstnanci i klienti řady charitních středisek setkají ve Stěbořicích, aby za svého otce Jožku nechali ve zdejším kostele sloužit mši svatou a pak na něj zavzpomínali na společném setkání v areálu farnosti.

Charita Opava

Festival Slunovrat

Festival proběhne v konkatedrále a kostele sv. Janů

*Tři dny programu nabitého více než stovkou koncertů, debat, divadel, pouličního cirkusu, komentovaných prohlídek či akcí pro děti – to je dvanáctý ročník festivalu Slunovrat, který proběhne v Opavě **ve dnech 19. až 21. června**. Jako již tradičně se bude konat také v kostele sv. Janů a premiérově i v konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie. Mezi partnery Slunovratu je Charita Opava, která je spoluorganizátorem volně přístupné Zóny charitní inspirace v Sadech Svobody a jejíž chráněné dílny pro festival vyrábějí řadu reklamních a upomínkových předmětů.*

Slunovrat se od začátku profiluje nejen jako festival kulturní, ale hlásí se rovněž k roli občanské zodpovědnosti. V Zóně charitní inspirace proto poskytne prostor k prezentaci organizacím z oblasti sociální, charitativní a humanitární práce. Mimo jiné zde najdete stánky Chráněných dílen Charity Opava, sociálně terapeutické dílny Radost, Centra pro rodinu a sociální péči, CARITAS – Vyšší odborné školy sociální Olomouc, Radia Proglas či organizace Mary's Meals. V Sadech svobody se po celé tři dny můžete těšit také na zajímavá hudební vystoupení na Welcome stage, na níž bude mít možnost se publiku představit deset muzikantů a kapel vybraných v konkurzu, v jehož čele stojí redaktor Proglasu Milan Tesař. Čeká Vás také bohaté občerstvení a atrakce pro děti.

Součástí volně přístupné zóny budou rovněž přednášky a besedy. Na téma násilí na ženách bude hovořit spisovatelka a autorka knihy Zamrzlé duše Renata Kalenská, jak se bránit šikaně prozradí kickboxerka a semifinalistka soutěže StarDance Martina Ptáčková, o klimatické změně bude přednášet polární výzkumnice Marie Šabacká a o humanitární práci spisovatel a cestovatel Jiří Pasz. Jedním z důležitých bodů Zóny charitní inspirace bude promítnutí více než aktuálního dokumentu Libora Cinegra o příbězích lidí, jimž život změnilo užívání kratomu, po němž bude následovat beseda za účasti autora a vedoucí klinické psycholožky Psychiatrické nemocnice Opava Renáty Koláčkové.

Ačkoli volně přístupná část festivalu nabízí velmi atraktivní program, na Slunovrat se Vám vyplatí zakoupit plnohodnotnou vstupenku. Festival do Opavy přiveze legendy rockové hudební historie i aktuální interprety a nabídne besedy s řadou inspirativních osobností, novou vědeckou scénu v kostele sv. Janů i pouliční cirkus. Vyjmenovat vše z přeplněné nabídky zde není možné. Podrobný program najdete na webových stránkách a sociálních sítích Slunovratu, přehlednou orientaci umožní také festivalová aplikace. Za zmínku ovšem určitě stojí beseda s knězem a biologem Markem Orko Váchou a Sarah Haváčovou, setkání se spisovatelem Milošem Doležalem či spisovatelem Pavlem Kosaťkem a Tomášem Němečkem i beseda s legendou české astrofyziky Jiřím Grygarem. Nevšední zážitek slibuje také koncert fenomenální varhanice Katty v konkatedrále Na-

nebevzetí Panny Marie. Ozdobou celého Slunovratu pak bude bezesporu setkání s legendárním hercem Divadla Jára Cimrmana a básníkem Milošem Čepelkou, s nímž si bude vyprávět spisovatelka Kamila Hladká, autorka knih Hornické vdovy či Sestry.

Tým Slunovratu zve také na mši svatou na závěr festivalu, kterou bude v kostele svatých Janů sloužit 22. června v 11 hodin jeden ze spoluorganizátorů festivalu o. Kamil Vícha.

Festival Slunovrat, 12. ročník, 19.–21. 6. 2025, Opava – různá místa historického centra města, podrobný program na www.festivalslunovrat.cz, vstupenky možné zakoupit na <https://festivalslunovrat.cz/vstupenky/>

organizátoři festivalu

Farní pouť na Cvilín

Kdy: sobota 7. června

Možnosti dopravy:

- Autobus (odjíždí v 14 hodin od zastávky MHD Divadlo, cena 100 Kč, přihlašování u Zdislavy Sovadinové, tel.: 723 292 695)
- Vlastní doprava: autem, na kole, vlakem, pěšky, ...

Program poutě:

- 14.30** Sraz pod cvilínskými schody a křížová cesta (autobusem bude možné vyjet až nahoru)
- 15.30** Modlitba růžence v kostele
- 16.00** Mše svatá

Po mši svaté krátký výklad o historii kostela a po té (v případě příznivého počasí) společné posezení u ohně (špekáčky s sebou).

Oznámení

Adorace před Nejsvětější svátostí

- *Konkatedrála Panny Marie* – **každý čtvrtek** od 16 do 19 hodin tichá adorace s možností přijmout svátost smíření v kapli sv. Anny (popř. v sakristii).
- *Kostel sv. Vojtěcha* – **každý pátek** od 17 hodin tichá adorace s možností přijmout svátost smíření.
- *Kostel Sv. Ducha* – **každou středu** od 16.30 do začátku mše svaté, která začíná v 17 hodin. Po mši svaté v 8 hodin: **první čtvrtek v měsíci** modlitba za posvěcení kněží a za nová povolání k službě v církvi; **první pátek v měsíci** litanie

k Srdci Ježíšovu a úkon zasvěcení lidstva; **první sobota v měsíci** výstav Nejsvětější svátosti, modlitba růžence a 15minutové rozjímání o růžencovém tajemství.

- *Kaple Božského Srdce Páně (Marianum)* – **každý první pátek** tichá adorace od 17.20 do mše svaté, která začíná v 18 hodin.

Svátost pomazání nemocných

bude ve farnosti Panny Marie udělována:

- *v kostele sv. Vojtěcha* – **v sobotu 14. června** při mši svaté v 18 hodin (od 17 hodin příležitost ke svátosti smíření);

- v konkatedrále Panny Marie – v neděli 15. června při mši svaté v 7 hodin (od 6.30 příležitost ke svátosti smíření).
-

Modlitební skupina o. Pia

se setká v **pátek 13. června** v kostele sv. Vojtěcha. Začátek setkání v 16.30 v sakristii, od 17 hodin eucharistická adorace, modlitba růžence, požehnání, příležitost ke svátosti smíření a v 18 hodin mše svatá.

Příprava biřmovanců

Setkání biřmovanců v červnu (vždy od 19 hodin na faře – Almužnická 2):

- skupina dospělých – v **pátek 6. června**;
 - skupina SŠ a VŠ – v **pátek 13. června**.
-

Fatimská pobožnost

se uskuteční v **sobotu 14. června** v kostele Sv. Ducha, začne v 7.15 modlitbou růžence, v 8 hodin bude mše svatá, po ní průvod se sochou Panny Marie.

Slavnost Těla a Krve Páně

ve čtvrtek 19. června, mše svaté budou:

- v konkatedrále Panny Marie v 6 a v 7 hodin ráno;
 - v kostele sv. Ducha v 17 hodin společná liturgická oslava farnosti Panny Marie a Sv. Ducha, po mši svaté bude následovat eucharistický průvod do konkatedrály (v případě nepříznivého počasí se celá slavnost uskuteční v kostele Sv. Ducha).
-

Jáhenské svěcení

se uskuteční v **sobotu 21. června** v konkatedrále Panny Marie při mši svaté v 9.30 hodin.

Modlitba se zpěvy Taizé

bude v **sobotu 21. června** v kostele sv. Vojtěcha od 19 hodin.

Prázdninový pořad bohoslužeb

Od **pondělí 30. června** začne v konkatedrále Panny Marie platit prázdninový pořad bohoslužeb, tzn. že **ve všední dny** bude mše ráno pouze v 7 hodin. Víkendový pořad bohoslužeb zůstane beze změn.

Poutní mše svatá

v kapli Božského Srdce Páně (Marianum) bude v **pátek 27. června** v 18 hodin.

Mužský růženec

se koná v **sobotu 28. června**. Setkání začne mší svatou v 7 hodin v kostele v Kateřinkách, poté v 8.15 modlitba růžence u mariánského sloupu na Dolním náměstí.

Mužský růženec se koná **každou 4. sobotu v měsíci**.

Intence na mše svaté

se zapisují **průběžně po celý rok** v sakristii kostela, ve kterém si přejete sloužit mši svatou, kdykoliv přede mší svatou nebo po ní.

Nejbližší plánované sbírky

- **Neděle 8. června** – sbírka na Diecézní charitu (ve všech kostelech naší diecéze).
 - **Neděle 22. června** – sbírka na opravy (v kostelech farnosti Panny Marie).
-

Informace na webových stránkách

- Program akcí **Diecézního centra mládeže** a **Diecézního střediska mládeže** naší diecéze najdete na stránkách dcm.doo.cz.
 - Akce **naší farnosti** najdete na webových stránkách www.farnostopava.cz.
 - Informace o dění **ve farnosti Svatého Ducha** najdete na webových stránkách opava.minorite.cz.
 - Informace o dění **ve farnosti Opava-Kateřinky a Opava-Jaktař** najdete na webových stránkách www.farnostjaktar.cz.
-

- Informace o dění **ve farnosti Opava-Kylešovice** najdete na webových stránkách farnostkylesovice.cz.

Poutní místo Cvilín u Krnova

- **Sobota 7. června** – *Pout' ke cti Panny Marie, Snoubenky Ducha Svatého*, mše svatá v 10.30 hodin.
- **Neděle 8. června** – *Pout' za uzdravení na přímluvu sv. Šarbela*, mše svatá v 10 hodin.
- **Sobota 28. června** – *Pout' ke cti Neposkvrněného Srdce Panny Marie*, mše svatá v 10.30 hodin.

Kontakt: Rektor kostela P. Sebastian Gruca, OFMConv., Výletní 3, 794 01 Krnov, tel.: 732 664 763; email: cvilin@minorite.cz; web: <http://kostelcvilin.cz>, na těchto webových stránkách naleznete přehled poutí na rok 2025.

Exercicie v červenci

- **Neděle 13. 7. až čtvrtek 17. 7. (Velehrad)**

Duchovní cvičení pro všechny

P. Vojtěch Janšta

- **Čtvrtek 17. 7. až neděle 20. 7. (Velehrad)**

Duchovní cvičení pro lékaře a zdravotníky

P. Martin Moravec

- **Pondělí 21. 7. až pondělí 28. 7. (Hostýn)**

Duchovní obnova pro zrakově postižené a jejich příznivce

P. Augustin Ján Kováčik, OPraem

- **Úterý 5. 8. až sobota 9. 8. (Hostýn)**

Duchovní obnova v duchu sv. Ignáce

P. Josef Čunek, SJ

Informace o duchovních cvičeních, včetně kontaktních údajů na exerciční domy, získáte na webových stránkách www.exercicie.cz, kde se také můžete přihlásit.

Prosebné a významné dny

- **Pátek 6. června** – *první pátek v měsíci*;
- **neděle 8. června** – *slavnost Seslání Ducha Svatého*;
- **čtvrtek 12. června** – *slavnost Výročí posvěcení konkatedrály*;
- **neděle 15. června** – *slavnost Nejsvětější Trojice*;
- **čtvrtek 19. června** – *slavnost Těla a Krve Páně*;
- **úterý 24. června** – *slavnost Narození svatého Jana Křtitele*;
- **čtvrtek 26. června** – *Mezinárodní den boje proti narkomanii*;
- **pátek 27. června** – *slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova*;
- **neděle 29. června** – *slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů* (doporučený svátek).

Příspěvky do **Cesty** můžete předat v sakristii konkatedrály Nanebevzetí Panny Marie a kostela sv. Vojtěcha nebo na faru Almužnická 2, Opava, případně poslat na adresu redakce, nebo elektronickou poštou na adresu cesta.opava@gmail.com – vždy do uzávěrky.

Webové stránky farnosti Panny Marie v Opavě: www.farnostopava.cz

Kontakt na Farní úřad Panny Marie v Opavě – tel.: 733 307 117, e-mail: rkf.opavapmaria@doo.cz

Cesta – zpravodaj farnosti při konkatedrále Nanebevzetí Panny Marie v Opavě, vydavatel a adresa redakce: RKF Nanebevzetí Panny Marie, Almužnická 2, 746 01 Opava. Tiskne tiskárna Schneider. Ročník 32., číslo 6, náklad 400 výtisků. Výrobní náklady 1 kusu 15 Kč. Číslo připravila a vydání zajistila redakční rada zpravodaje. Registrováno pod číslem MK ČR E 12507 u MK ČR.

Příští číslo 6. 7. 2025, uzávěrka 14. 6. 2025